

ترجمه و برداشتی

از:

قرآن مجید

جزوهٔ چهل و دوم

ترجمه و برداشت: از استاد سید حسن ابطحی

تنظیم موضوعی: جمعی از دانشمندان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ *

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا سِوَا عَلَى
بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحُ الْعَالَمِينَ لِتُرَابٍ مَقْدَمِهِ الْفِدَاءُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

این جزوه باموضوع بندی مسئله «تزکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تزکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تزکیه نفس است در این جزوه آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبّر بیشتری در قرآن و توجّه دوستان به سخنان حضرت حقّ جلّ و علایادآوری شده است.

تا ان شاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفّق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوه قرائت می شود جابجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیانی که مربوط به تزکیه نفس است را پشت سر هم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوه آورده شده است و بعدها سایر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه ای آورده خواهد شد ان شاء الله.

به امید موفقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آیات ۱۰۳-۱۰۸ از سوره مبارکه کهف

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

ترجمه آیات ۱۰۳-۱۰۸

بگو: آیا به شما خبر بدهیم که زیانکارترین مردم در جهت اعمال کیست؟ (۱۰۳) کسانی هستند که سعی آن‌ها در زندگی دنیا، نابود شده و حال اینکه آن‌ها گمان می‌کنند که قطعاً آن‌ها کار نیک انجام می‌دهند. (۱۰۴) این‌ها کسانی هستند که به نشانه‌های پروردگارشان و ملاقات او کافر شده‌اند، پس اعمالشان حبط و نابود شد و ما برای آن‌ها روز قیامت میزانی برپا نخواهیم کرد. (۱۰۵) این جزای آن‌ها است، جهنم به خاطر آنچه که کافر شده‌اند و نشانه‌ها و پیامبران مرا به مسخره گرفته‌اند خواهد بود. (۱۰۶) قطعاً کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند، برای آن‌ها بهشت‌های فردوس منزلگاه خواهد بود. (۱۰۷) در آن همیشه هستند و هرگز نمی‌خواهند که از آن بهشت جدا شوند. (۱۰۸)

برداشت از آیات ۱۰۳-۱۰۸ (اهمیت زندگی در عالم آخرت)

سالک الی الله باید بداند، اگر از زندگی دنیا فقط برای رفاه و آسایش دنیایش استفاده کند و فکر کند که خدای تعالی او را تنها برای همان زندگی خلق کرده است، از همه مردم زیانکارتر، اعمال خویش بی ارزش و در روز قیامت برای اعمال نیکش چیزی از اجر نخواهد بود و اگر نشانه‌ها و دین خدا را به بازی بگیرد و به آن‌ها کافر شود، در جهنم قرار خواهد گرفت. ولی اگر راه و روش صحیحی را انتخاب کند و به آخرت ایمان کامل داشته باشد، در بهشت عدن دائماً می ماند و هیچ گاه از آن جدا نمی شود.

آیه ۱۱۰ از سوره مبارکه کهف

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَنَنْكَرُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

ترجمه آیه ۱۱۰

بگو: جز این نیست که من بشری مثل شما هستم، فقط به من وحی می شود، جز این نیست که خدای شما خدای یکتایی است. پس کسی که دیدار پروردگارش را امیدوار است، باید عمل کند عمل شایسته‌ای، و احدی را در عبادت پروردگارش شریک قرار ندهد. (۱۱۰)

برداشت از آیه ۱۱۰ (دیدار با خدا)

سالک الی الله باید بداند که آنچه سبب ملاقات با پروردگار می شود، اول اعمال صالحه است و دوم اینکه، هیچ کس و هیچ چیز را با خدای تعالی شریک قرار ندهد.

«سوره مبارکه مریم»

آیات ۱۱-۱ از سوره مبارکه مریم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ❁

كهيعص ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً

خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ
 بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي
 عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ
 رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ
 سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ
 مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ
 مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
 النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
 أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

ترجمه آیات ۱۱-۱

کهیصص (۱) یادی از رحمت پروردگار تو به عبد خود زکریا است. (۲)
 آن وقتی که پروردگارش را با صدایی آهسته خواند. (۳)
 گفت: پروردگار من، قطعاً استخوان من سست شده و موهای سرم سفید شده و من به خاطر خواندن تو
 هرگز از اجابت محروم نبوده‌ام. (۴) و قطعاً من می‌ترسم از وارثینم بعد از خودم و زخم نازا است پس تو از
 جانب خودت برای من سرپرستی عطا کن. (۵) که وارث من باشد و از آل یعقوب ارث ببرد و پروردگارا، او را
 مورد رضایت قرارش بده. (۶) ای زکریا، ما قطعاً به پسری که اسم او یحیی خواهد بود، تو را بشارت می‌دهیم،
 قبل از این همنامی برای او قرار نداده‌ایم. (۷) زکریا گفت: پروردگار من، چگونه برای من پسری خواهد بود،
 در حالی که زخم عقیم است و من به حدی از پیری رسیده که افتاده شده‌ام؟! (۸)
 خدا فرمود: همین طور است، پروردگارت گفته که آن بر من آسان است و من تو را قبلاً خلق کرده‌ام، در
 حالی که چیزی نبود. (۹) زکریا گفت: پروردگار من، برای من نشانه‌ای قرار بده. خدا فرمود: نشانه تو این

است که سه شبانه روز کامل نمی‌توانی با مردم حرف بزنی. (۱۰) پس او از محراب عبادتش به طرف مردمش بیرون رفت. پس به آن‌ها آمرانه و قاطعانه گفت: صبح و شام خدا را تسبیح بگویند. (۱۱)

برداشت از آیات ۱۱ - ۱ (قضیه حضرت زکریا علیه السلام)

سالک الی الله باید هر مقدار هم که ناراحت است، در مناجات با خدای تعالی با صدای بلند داد و فریاد دعا نکند و از ذکر خفی تا می‌تواند استفاده کند و باید بداند که هر مقدار پیر شده باشد، باز هم ممکن است خدای تعالی به او فرزندی عنایت بفرماید. چنان که به حضرت زکریا علیه السلام عنایت فرمود. و چون آن چه به قلب انسان در امور شخصی الهام می‌شود ممکن است با وسوسه اشتباه شود، باید انسان متوسل به نشانه و ائقی از جانب خدای تعالی در الهاماتش بشود.

آیات ۱۵ - ۱۲ از سوره مبارکه مریم

يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَ يَوْمَ يَمُوتُ وَ يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

ترجمه آیات ۱۵ - ۱۲

ای یحیی، کتاب را با کمال قدرت بگیر. و ما نبوت و حکمت را در کودکی به او دادیم. (۱۲) و از طرف خود محبتی به او بخشیدیم و پاکی دل به او دادیم و او با تقوی بود. (۱۳) و او نسبت به پدر و مادرش نیکویی می‌کرد و او جبار معصیتکاری نبود. (۱۴) و سلام بر او روزی که متولد شد و روزی که می‌میرد و روزی که زنده برانگیخته خواهد شد. (۱۵)

برداشت از آیات ۱۵ - ۱۲ (قضیه حضرت یحیی علیه السلام)

سالک الی الله باید تقوی داشته باشد تا به مقامات عالیّه برسد زیرا خدای تعالی به حضرت یحیی علیه السلام در کودکی نبوت و حکمت را داد و محبت او را در دل مردم انداخت و پاکی را به او عنایت فرمود زیرا او با تقوی بود یعنی در «عالم ذر» تعهد تقوی و زهد را با خدای تعالی بسته بود و خدا می‌دانست که او به این تعهد عمل می‌کند. لذا خدای تعالی او را در هر حال در دنیا و آخرت از همه بدیها سلامت نگه داشته بود و او جبار معصیتکاری طبق تعهدی که بسته بود، نبود.